

ZRCADLENÍ **LOUNSKÉHO DIVADLENÍ**

Zapomeňte na televizní pohádky,
radí scénograf Miroslav Král

Divadlení nabídne road movie,
klasiku i představení pro děti

Básnění obrazy
a obrazové deníky
ve Vrchlického divadle

DIVADELNÍ ČASOPIS. PÍŠOU, ŽE NA LOUNSKÉM
DIVADLENÍ LETOS VYSTOUPÍ OSM SOUBORŮ.

TO MUSÍME VIDET.
OBSTARÁM NÁM LÍSTKY.

VZHŮRU DO LOUN!

EDITORIAL

Vážení čtenáři,

právě držíte v ruce čtvrté číslo Zrcadlení, což je taková milá novinka, první číslo jsme vždy vydávali až druhý den Divadlení. Letos jsme se rozhodli přinést vám spoustu zajímavých informací hned při zahájení soutěžní přehlídky ochotnických divadelních souborů. V dnešním čísle si přečtete například rozhovor s portcem Miroslav Králem, který připravil náš redaktor Jan Sušer. Tereza Cajthamlová vám představí letošní účinkující soubory a na výstavy obrazů Vladimíra Franze a fotografií Romka Hanzlíka vás pozve Hana Gruntová Kolingerová.

Já vás nyní provedu přípravou našeho plátku a trochu vám umožním nahlédnout pod pokličku. Práce na Zrcadlení začínají až v průběhu Divadlení, jak by se mohlo zdát, ale důležitou roli zde hraje především příprava. Čím lépe je vše zorganizováno dopředu, tím více jsme schopni mít v noci bez dlouhých průtahů hotová tisková data časopisu a jít klidně spát. Zpravidla už na konci ledna oslovuji redaktory, nejdříve redakční veterány, později vybírám nováčky. Na základě jejich volného času jsou vytvořeny týmy a těm pak přidělena představení. Vězte, že to není kolikrát jednoduché, ne každý se může zúčastnit po celou dobu Divadlení, tady si pomáhám excelovou tabulkou s jmenným seznamem v řádku a seznamem představení ve sloupci. Když se možné volné časy redaktorů protnou, utvořím z nich tým, který se bude věnovat jednomu představení. Snažím se vždy nováčky přiřadit k redaktorům se zkušeností z minulých ročníků Zrcadlení. Letos je to téměř vyrovnané, máme osm nováčků a devět zkušených lidí.

Fanoušky genderové rovnosti potěšíme, ze sedmnácti redaktorů je sedm ženského pohlaví. Co stravy se týče, polovina redakce bude jíst masitou stravu, druhá polovina vegetariánské jídlo. I na toto je třeba myslet. Dost však statistik.

Příprava se týká i sazby Zrcadlení, vše je v podstatě nachystáno jen na nalití článků, pro zjednodušení této práce mají všechny články předem určený přesný počet znaků. Když před lety vznikalo Zrcadlení bez této přípravy, prosázel jsem za podpory pár přeživších redaktorů celou noc. Dnes si již nemohu dovolit nespát dvě noci za sebou, natož k takovém sebetřýznění nutit druhé. Zkrátka nesmíme nic podcenit. To vše jenom pro vás. A taky proto, že tradice Zrcadlení Lounského divadlení nabrala takovou setrvačnost a stala se natolik nezbytnou součástí této přehlídky, že by bylo velkou ostudou časopis nevydat; nehledě na to, že nás to prostě baví a že si bez této aktivity nedovedeme představit naše životy.

Přeji vám letos příjemnou zábavu, ať se vám Lounské divadlení líbí, Zrcadlení dobře čte a hercům: Zlomte vaz!

Jan Petržilka

šéfredaktor

REDAKCE

Šéfredaktor: **Jan Petržilka**

Redaktoři: **Michala Ildika Benešová, Tereza Cajthamlová, Vratislav Filípek, Markéta Fridrichová, Hana Gruntová Kolingerová, Petra Jantošová, Tereza Konrádová, Marek Mikulášek, Martin Mikulášek, Martin Nedvěd, Vojtěch Voytus Petržilka, Filip Plachý, Martina Pšenská, Jan Sušer, Václav Šindelář, Jan Žížka**

Fotografové: **Věra Drápalová, Jan Petržilka**

Grafická úprava a sazba: **Jan Petržilka**

Komiks: **Kryšpín Anděl**

Korektorka: **Romana Anna Novotná**

Spolupracovníci: **František Bartoň, Martin Vojtěch**

Navštivte nás na facebookové stránce [Zrcadlení](#), kde najdete další fotografie a postřehy.

OBSAH

4 FOTOREPORTÁŽ MINULÝ ROČNÍK OČIMA FOTOGRAFKY VĚRY DRÁPALOVÉ

6 ROZHOVOR DIVADLENÍ JE ZÁZRAK, ŘÍKÁ SCÉNOGRAF MIROSLAV KRÁL

Jan Sušer

8 POROTA KDO ZHODNOTÍ LETOŠNÍ PŘEDSTAVENÍ?

9 DIVADLO DIVADLENÍ NABÍDNE ROAD MOVIE, KLASIKU I PŘEDSTAVENÍ PRO DĚTI

Tereza Cajthamlová

11 VÝSTAVY BÁSNĚNÍ OBRAZY A OBRAZOVÉ DENÍKY VE VRCHLICKÉHO DIVADLE

Hana Gruntová Kolingerová

PŘEDPOVĚĎ POČASÍ

ČTVRTEK 8. 3.

nejvyšší teplota: 8 °C

nejnižší teplota: 1 °C

PÁTEK 9. 3.

nejvyšší teplota: 8 °C

nejnižší teplota: 1 °C

SOBOTA 10. 3.

nejvyšší teplota: 9 °C

nejnižší teplota: 3 °C

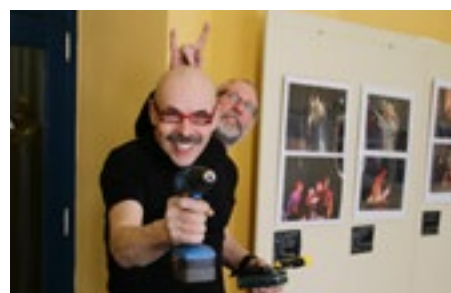
NEDELE 11. 3.

nejvyšší teplota: 11 °C

nejnižší teplota: 3 °C

MINULÝ ROČNÍK OČIMA FOTOGRAFKY VĚRY DRÁPALOVÉ

FOTOGRAFEM SAMA SOBĚ PRO RADOST

Amatérsky fotím aktivně sedm let, dokumentuji zejména přírodu v nejrůznějších podobách, blízké jsou mi rockové koncerty, výstavy, představení a setkávání lidí různých komunit. Někdy udělám dobrou fotku zcela neplánovaně, podle toho, jak příroda poručí, důležité je především dobré světlo. U koncertů a lidí mě baví jejich emoce, vlastně jejich duše. Pro časopis Zrcadlení fotím už letos potřetí, oslovil mě šéfredaktor a kamarád Jan Petržilka, prý se mu líbí, jak fotím. Chtěla jsem získat další zkušenost a být součástí skvělého týmu Zrcadlení, který tvoří především mladí lidé a nadšenci. Lounské divadlení sleduji už od prvního ročníku jako divák, je to setkávání lidí, které baví divadlo a vůbec nejrozmanitější kultura, kterou mají skutečně rádi. Po těch letech jsem si oblíbila snad všechny: vystupující divadelní soubory, redaktory Zrcadlení, zaměstnance Vrchlického divadla, porotu, obsluhu na baru, diváky. A snad i toho ředitele mám ráda. ;-)

Mám pocit, že Divadlení trávím s velkou, milou, veselou super rodinou. A je mi s nimi fajn. Takže milí přátelé: „Vypněte si, prosím své mobilní telefony!“ 8. 3. 2018 začíná Lounské divadlení a Zrcadlení u toho samozřejmě nemůže chybět!

Zrcadelnice Věra Drápalová

FOTO: ARCHIV MIROSLAVA KRÁLE

Zapomeňte na televizní pohádky, radí scénograf Miroslav Král

ROZHOVOR S POROTCEM | JAN SUŠER

U amatérských souborů kritizuje přehnanou snahu o hyperrealismus a nedostatek fantazie. Tvrdí, že divadelní scéna i kostýmní výprava mohou být minimalistické, ale každý detail musí dávat smysl. Před zahájením festivalu jsme vyzpovídali kostýmního výtvarníka, scénografa a nadšeného amatérského divadelníka Miroslava Krále, který letos zasedne v porotě Lounského divadlení již podruhé.

Přestože se v rámci svého oboru věnujete divadlu profesionálně, máte dlouholetý vztah i k divadlu amatérskému. Jak vnímáte roli Lounského divadlení na české amatérské scéně a co Vás přivedlo na porotcovské křeslo?

Původně mě oslovil Láďa Valeš, s nímž jsem už spolupracoval na několika inscenacích. Já osobně se s naším amatérským souborem zaměřuji spíše na představení pro děti, takže jsem častěji zavítal např. na Popelku Rakovník. Lounskou přehlídku jsem samozřejmě vnímal, ale z více důvodů jsem se zatím na Divadlení aktivně nezaměřoval.

A Vaše dojmy poté, co jste si roli porotce vyzkoušel? Čím je Divadlení specifické a co Vám z loňského ročníku nejvíce utkvělo?

Rozhodně tu byla skvělá atmosféra, ale vzpomínám i na vynikající péči pořadatelů a podporu ze strany vedení divadla, které poskytovalo precizní servis, od tiskovin přes uvítání souborů, ale hlavně byla vynikající návštěvnost. Ta, pokud mohu srovnávat s jinými přehlídkami, skutečně nemá obdoby.

Jak jste se coby aktivní amatérský herec a režisér cítil „na druhém břehu“, tedy v roli porotce na amatérské přehlídce?

Ze začátku strašlivě nepatřičně. Co mám komu vyprávět? Ale vzápětí jsem si také uvědomil tu zodpovědnost – musím jim dát nějaké podněty, o kterých se dá uvažovat, ne je zpražít, zabrzdit... Snažil jsem se tedy vždy předat svou recepci toho kterého představení. To je pochopitelně do značné míry subjektivní.

tivní, ale ani já sám jako tvůrce si často nejsem schopen připustit, že to, co vytvářím, může někdo jiný číst úplně jinak, než bych chtěl. Základ je vždycky pokora – vůči dílu, vůči autorovi, i vůči divákovi. Nepropadnout pocitu vlastní dokonalosti, pocitu, že „to už máme hotovo“. To je zaručená smrt každé tvorby.

Vnímáte v současném amatérském divadle nějaké výrazné trendy či vývojové tendence? A jedná se spíše o odlesk onoho profesionálního světa, nebo mají nějaké vlastní zdroje?

Pokud se zaměřím na divadlo pro děti, tak tam bohužel ty trendy jsou v současnosti spíše negativní. Všude je patrná rezignace na příběh, na emoci, snaha o jakési antiiluzivní divadlo. Zkrátka vzít nějaký text, který je nedramatický, prozaický, a pojďme si hrát na divadlo. Stejně závažný nešvar je tendence kopírovat televizi. Koupíme si DVD a uděláme to podle něho. Pořád si na něco jen hrát. Vy nejste na jevišti, vy si na to hrajete.

A po té výtvarné stránce, tam je to přílišná doslovnost, snaha o hyperrealismus, absence imaginace, nedostatek smyslu pro poezii. Ale nechci být hned tak negativní, samozřejmě se najdou výjimky, právě třeba vloni na vašem festivalu: (Ne)chtěná útěcha, to bylo antiiluzivní představení, ale bylo skvostné.

U nás má amatérské divadlo bohatou historii, národní obrození, ale i počátek 20. století, to bylo divadlo ve znamení emancipace, tvorby nové národní kultury... Z toho čerpá naše amatérské divadlo svou legitimitu a vůbec sociální roli dodnes. Znáte něco podobného i ze zahraničních scén?

Žil jsem čtyři roky v Curychu a samozřejmě i tam mě zajímalo, co se kde hraje, hlavně pro děti. A bohužel i tam cítím snahu o co největší doslovnost, popisnost, amatérské divadlo je tam podobné tomu našemu. Nicméně že by se tam dělaly takové festivaly a přehlídky, to vůbec ne. Tam to vypadá spíše trochu jako u nás v době baroka. Lidé se scházejí, aby si zahráli, aby se setkali se známými a něco si předvedli. Nemají ambice nějakých celostátních soutěží nebo přehlídek, spíše to dělají kvůli sounáležitosti. Připraví si nějakou inscenaci, dvakrát nebo třikrát ji uvedou pro své příbuzné, známé, pro svoji obec, a pak se pusť zase do něčeho dalšího.

Vy se profesně zabýváte velice specifickou složkou divadelní produkce. Ta výtvarná stránka, kostýmy, scénografie, zvláště na amatérské scéně naráží na značné limity, ať už finanční, nebo i odborné. Mnohdy je to pro ten který soubor při přípravě představení až někde na posledním místě. Jaké nároky lze podle Vás na amatérskou úroveň právě v této oblasti opravdu oprávněně klást? Má profesionál vůbec právo kritizovat amatéra zrovna v tomto bodě?

Já myslím, že to právo zcela určitě má. Právě na výtvarnou stránku musí být kladen stejný důraz jako na cokoli jiného, na herce, na hudbu, na pohyb, dramaturgii, režii, všechny tyhle složky jsou naprosto rovnocenné. A navíc: ono to výtvarno vám může představení pozdvihnout, ale taky úplně pohřbit. Musíte si dávat pozor, aby vám kostýmy to představení podpořily, aby byly charakterotvorné, podtrhly hlavní myšlenku díla. V amatérském divadle se často lidé perou s mechanickou nápodobou, ale zapomínají, že mezi prostředím a hercem musí být přímý vztah. Když inscenujete Naše furianty, nemusíte hned na jevišti

stavět jihočeskou náves, ale musíte se na něm chovat, jako byste na té návsi skutečně byli.

Co byste tedy se svými zkušenostmi svým amatérským kolegům poradil, aby se vyhnuli těžkostem s nedostatkem prostředků nebo lidských sil a docílili skutečně působivého efektu?

Hlavně že méně je někdy opravdu více. Musíte si nejdřív vybrat, zda chcete působit spíše realisticky, nebo symbolicky, ale musíte pak držet nějaký styl. Vůbec to není otázka peněz. Často narazíte na soubory, které zjevně musely investovat obrovské prostředky, a ten výsledek je strašlivý. A pak vidíte představení, třeba Anna 11. března na loňském Divadlení, kde máte zjevně věci ze sekáčů nebo kdo co najde doma, ale vše je poskládané do takových souvislostí, že to má vypovídající hodnotu. Je vidět, že někdo přemýšlel o tom, co chce tím vším divákovi sdělit. To je úplně legitimní výprava. Také je důležité dát si práci s detaily: ponožky, boty, tkaničky, účesy, doplňky – nic z toho nesmí být nahodilé. Všechno musí nést nějaký smysl. Nepodceňujte detaily!

Existuje nějaká možnost se v tomto nadále vzdělávat? Něco, co byste mohl čtenářům Zrcadlení doporučit pro aktivní samostudium?

Já jsem v podstatě také samouk. Prostě se dívejte, chodte do divadla, přemýšlejte, čtěte knihy o výtvarném umění, o historii divadla – a ono to přijde.

Takže stačí se toho nebát...

Naopak! Bojte se toho! Ale nevzdávejte se. Je to metoda pokus–omyl. A taky zapomeňte na televizní pohádky a inscenace. Na divadle se musí pracovat úplně jinými prostředky než v televizi.

Čeká Vás nyní druhý ročník Lounského divadlení v roli porotce. S jakým očekáváním přijíždíte tentokrát?

Těším se. Těším se na nové inscenace, protože většinu z nich znám, v některých jsem u nás i sám hrál, takže mě zvlášť zajímá, jak si s nimi poradili ostatní. A hlavně se těším na to jediné představení pro děti – Trnkovu Zahradu, kterou sám mám strašně rád. Prostě se těším do Loun.

FOTO: ARCHIV MIROSLAVA KRÁLE

Kdo zhodnotí letošní představení?

ODBORNÁ POROTA LOUNSKÉHO DIVADLENÍ 2018

PhDr. Milan Strotzer
(předseda poroty)

Programová rada celostátní přehlídky,
člen odborné rady NIPOS Artama

Divadlu se věnuje celý život, již v mládí působil v Loutkovém divadélku, založil soubor Absolutní nevidadlo, jako vedoucí, autor, herec a režisér se angažoval v Malém nevidadelním studiu POAN, psal texty pro skupiny The Greens a Gradace, koncipoval a organizoval dlouhodobé kurzy (div. režie a herectví). Studoval na Lidové konzervatoři SKKS Praha v oboru divadelní režie, doktorát získal na katedře teorie kultury FF UK v Praze. Od února 1991 je odborným pracovníkem pro amatérské divadlo NIPOS-ARTAMA Praha, od 2011 pak vedoucím týmu Databáze českého amatérského divadla a redaktorem Místní kultury on-line.

FOTO: MĚSTSKÉ DIVADLO MOST

MgA. Veronika Týcová
herečka Městského divadla v Mostě

Pochází z Litoměřic. K divadlu se poprvé dostala jako patnáctiletá v Rádobydivadle Klapý. Vystudovala DAMU pod vedením Borise Rösnera. Od roku 2004 (s pětiletou přestávkou v letech 2006–2011) působí v Městském divadle v Mostě, objevuje se i v televizních a filmových rolích. Na divadlo se připravuje takto: jako základ bere hru, zkoumá příběh, souvislosti a motivaci jednání postavy, kterou má hrát. Nemá ráda učení se textu nazpaměť hned od začátku a fixování si intonace. Ráda tomu ponechává volný průběh. Vždycky obdivovala a vážila si Dany Medřické. Ani porota na Divadelní není cizí, její členkou byla i v roce 2008, tedy přesně před 10 lety.

Miroslav Král
režisér, scénograf, kostýmní výtvarník

Skeptický divadelník tělem i duší, nejmladší z porotců letošního ročníku Divadelní. Studoval herectví na Vyšší odborné škole herecké v Praze – Michli. Během své kariéry prošel několika divadelními scénami – jako zakládající člen 1. neratovické divadelní společnosti, člen Divadelního souboru Havlíček, dramaturg Divadla Příbram, scénograf Divadla Bez zábradlí, režisér inscenace v Městském divadle v Mladé Boleslavi, spolupracovník kralupského souboru Scéna, autor výpravy v Divadle Palace, výtvarník v Divadle AHA!, interpret poezie a melodramat v rámci poetických večerů, umělecký šéf, scénarista, choreograf, textař a herec. Letos je členem poroty podruhé v řadě.

PŘÍBĚHY Z DIVADELNÍ KAVÁRNY 1. díl

Divadlení nabídne road movie, klasiku i představení pro děti

Osm souborů bude v následujících dnech bojovat o přízeň poroty i diváků. Některé z nich zavítají na Divadlení poprvé, jiné už lounské divadlo i publikum dobře znají. Pokud stále váháte, která představení navštívit, nabízíme krátké shrnutí letošního programu.

FOTO: WEB DS SCÉNA LIBOCHOVICE

Festival ve čtvrtek odstartuje **Divadelní spolek Scéna Libochovice** hrou **Můj strýček, Jeho Excellence**. Soubor, který byl založen v roce 1926, se na festival vrací po šesti letech, kdy jeho členové zahráli Rudišův Salcburský guláš. Režisérka Alena Burdová si tenkrát odvezla cenu poroty za dramaturgii.

S Čechovovou povídkou **Můj strýček, jeho excellence** se soubor loučil už v prosinci minulého roku v Postoloprtech, pro Lounské divadlení ale libochovičtí ochotníci „hořce groteskní obrázek ruského velikašství“ ještě oprášili.

Svou premiéru na lounském festivalu

FOTO: WEB DS HRANIČÁŘ RUMBURK

zažije ve čtvrtek večer rumburský soubor **Hraničář**. Představí jednu ze svých největších her **Smíření**, která měla premiéru v květnu loňského roku. Její autorkou i režisérkou je Majka Koukolská. Soubor uvádí své hry převážně v severních Čechách a pravidelně se účastní festivalu Děčínská brána.

V pátek dopoledne nabídne festival svůj program i dětskému publiku. Hru na motivy dětské knihy Jiřího Trnky **Zahrada** zahrají členové divadelního spolku **Jack** – Jednotného Amatérského Clubu Kumštýřů z Hostovic. Představení mělo premiéru na konci června 2016 a soubor ji už hrál na

FOTO: WEB DS JACK HOSTIVICE

různých místech v Praze i Brně, několikrát dokonce i pod širým nebem.

Hostivický spolek o sobě prozrazuje, že „klade důraz na nezaměnitelnost jednotlivce jako herce a chápe divadlo jako společnou cestu k vyjádření jemnosti i hrubosti jedinečného života“. Soubor vznikl z hereckých dílen vedených českým divadelním a filmovým hercem Janem Lepšíkem, který se Zahrady ujal i režijně.

Pravidelným návštěvníkům Divadlení je klášterecký soubor **Klas** dobře znám, protože jeho členové navštívili přehlídku už mnohokrát. Mezi nejúspěšnějšími byly

FOTO: WEB DS KLAS KLÁŠTEREC NAD OHŘÍ

na festivalu jejich hry Haló (2007), Bláde Runner (2009), Příliš hlučná samota (2010), Louka (2011) nebo Ostře sledované vlaky (2014). V pátek v podvečer představí lounskému publiku hru **Spojovací dveře** od jednoho z nejpobulárnějších britských dramatiků současnosti Alana Ayckbourn, kterou má soubor v repertoáru od roku 2016. „Komedii s prvky thrilleru“ nebo spíše detektivku s prvky sci-fi režisuje Miroslav Nyklíček, který si v uplynulých letech přišel na lounské pódium pro ceny a čestná uznání za svou režisérskou práci i herecké výkony.

FOTO: WEB DIVADLA NA VÍSCÉ HOŘOVICE

Páteční program vyvrcholí představením **Na útěku** v provedení hořovického **Divadla na vísce**. Ani tento soubor není lounskému publiku zcela neznámý.

V roce 2009 doporučila odborná porota jejich představení Kolotoč pod režijním vedením Slávky Hozové na celostátní přehlídku. Hozová tentokrát nastudovala se souborem divadelní road movie pro dvě komediální herečky – Lenku Korejčikovou a Majdu Wajgartovou.

FOTO: WEB TMA TEREZÍN

Sobotní dopoledne bude patřit terezínskému souboru **Tma**, který svou hrou S tvou dcerou ne zahájil v roce 2005 první ročník Lounského divadlení. Největší úspěch terezíňští ochotníci v Lounech zažili o tři roky později s hrou Nájemníci pana Swana a získali cenu diváků i nominaci na národní přehlídku. Režisérka hry Eva Andělová nyní přijíždí do Loun s komedií **Prachy? Prachy!** od britského dramatika Raye Cooneyho.

FOTO: WEB DS J. K. TYL JOSEFŮV DŮL

Divadelní spolek J. K. Tyl Josefův důl se lounskému publiku přijede představit se svým zpracováním klasiky – Shakespearova Tita Andronica. Režisér Karel Stuchlík se svým synem však římskou tragédií značně upravili a publiku předkládají **Dona Andronica** z prostředí mafiánské Itálie. Jak sami říkají, ve hře o nekontrolované mstě spojili tragické prvky s těmi komickými.

FOTO: WEB DK JIRÁSEK ČESKÁ LÍPA

Festival zakončí v sobotu večer českolipský **Divadelní klub Jirásek**. Amatérský soubor, který se pravidelně účastní národních přehlídek, slavil v minulosti úspěchy i v Lounech. V roce 2014 získal na Divadlení hlavní cenu i cenu diváků s představením Jak se vám líbí Jak se vám líbí?

Letos Českolipská v Lounech zahrají **Legendu o lesích a lidech**, která měla premiéru vloni na podzim. V příběhu „z norských hor začátku 19. století“ si zahraje mimo jiné i dřívější člen odborné poroty Ladislav Valeš nebo moderátor prvních ročníků festivalu Pavel Macák. Hudbu k představení zkomponoval ředitel českolipské základní umělecké školy Marek Kučera a nahrál ji tamní orchestr.

Prodloužená záruka	Pojištění počítačů a elektroniky	Záchrana dat	Splátkový prodej	Pozáruční servis notebooků a tabletů	Servisní balíčky pro počítače	Sestavování počítačů

WIT

servis

CZC.CZ

rozumíme vám i elektronice

Louny: Mírové náměstí 128 | Rakovník: Trojanova 2106

Básnění obrazy a obrazové deníky ve Vrchlického divadle

Je noc. Krátce tomu, co zabil svého soka v lásce, svého otce. Čerň jakoby zhmotňovala hluboké neštěstí jeho duše, jakoby ukazovala nezvratný řez jeho životem. Doléhá na jeho duši, těžší než kdykoli předtím. Čeká na popravu, vzpomíná, přemýšlí a loučí se. Byl pozdní večer – první máj – večerní máj – byl lásky čas. Hrdliččin zval ku lásce hlas, kde borový zaváněl háj. Hynku! Viléme! Jarmilo! To jsou scény, které Romek Hanzlík, fotograf a držitel cen Czech PressPhoto, vtělil do souboru černobílých snímků, představených pod názvem Máj. Hanzlík se ponořil do příběhu nešťastné lásky a rekonstruoval literární událost s téměř detektivním zápalem. Nic nevádí, že skutečnosti ve skutečnosti daným skutečnostem neodpovídají. Že ten kámen tam nestál, že to byl trochu jiný břeh a že to byli vlastně docela jiní lidé. Ale to už věděl i Mácha. Hanzlík usiluje o rezonanci klasické básně v moderní mysli a důvěřuje tomu, že i právě pro ni je báseň něčím v hloubi důvěrně známá. Tak nechte svou duši nechat rozeznít až do května ve foyeru Vrchlického divadla.

Stále v pohybu, časoprostor a lidské bytí s ním. Stále na cestě, obklopeno světem, čerpá z paměti a samo je pamětí. Vpisuje do hmoty otisky svého bytí a zároveň je snímá, aby je vzápětí transformovalo do nových forem. Vzniká zápis, který je něčím více, než byla jeho předloha.

Je prostředkem k otevření prostoru, kde bylo pohnuto tělo i duch, kde vznikla nová krajina s novými zákoutími, vrcholy a hlubinami. Někdy tmavá, těžká, bolestná. Někdy svěží, lehká, povznášející. Tu druhou, vracející se k elementárnímu přírodnímu motivům, lze spatřit v akvarelových Denících skladatele a výtvarníka Vladimíra Franze. Obrat k přírodě tematicky provazuje celé jeho výtvarné dílo: Je to dočasnost lidské stopy vzniklé vytěžením přírody, která je zpětně spotřebována mohutností přírodní energie. Jsou to však také lidské vztahy současného světa, které se jeví jako směšné a pokrytecké. Franz ale přináší také zápisy ze svých cest, aby vypovídal

o tom původním, co ještě nedeformovala lidská ruka. Nejde snad o odlesk vzpomínky, jako spíše o nález živé formy, která se vrací. Téměř na dotek v kavárně Vrchlického divadla do konce dubna.

• útulný, moderní hotel v centru Loun
• kapacita 16 lůžek
• velký výběr jídla a pití v hotelové restauraci

Louny - Mírové náměstí 56 | +420 602 741 034 | www.caramell.cz

Program Divadlení 2018

ČTVRTEK 8.3.

16.00 Můj strýček, Jeho Excelence

DS Scéna Libochovice

19.00 Smíření

DS Hraničář Rumburk

PÁTEK 9.3.

10.15 Zahrada

DS Jack Hostivice

17.00 Spojovací Dveře

DS Klas Klášterec Nad Ohří

19.00 Na Útěku

Divadlo Na Víscce Hořovice

SOBOTA 10.3.

11.00 Prachy? Prachy!

TMA-Divadlo Terezín

15.00 Don Andronico

DS J. K. Tyl Josefův Důl

19.00 Legenda O Lesích A Lidech

DK Jirásek Česká Lípa

NEDĚLE 11.3.

11.00 SLAVNOSTNÍ VYHODNOCENÍ PŘEHLÍDKY

Sbor Břežanských kastrátů

AKTUALIZACE SYSTÉMU

Paměť vašeho zařízení je plná.

J E D E N S V Ě T (•)

= festival dokumentárních filmů o lidských právech

>>> 10.-14.4.2018

>>> LOUNY

>>> www.jedensvet.cz/louny

+++++

PODĚKOVÁNÍ

Zrcadlení Lounského divadlení vzniká z dobrovolné aktivity zúčastněných redaktorů, kteří píší články bez nároku na honorář. Velké díky si zaslouží naši sponzoři (Vrchlického divadlo, WT Servis, hotel Caramell, restaurace Minigolf, Mošárna Louny), kteří přispěli buď finančně, nebo ve formě pohostinských služeb.

Veškeré získané finanční prostředky jsou vynakládány na tisk a zajištění občerstvení pro redaktory. Děkujeme také Vrchlického divadlu za ochotné poskytnutí prostor pro zřízení redakčního štábu.

Festivalový bulletin Zrcadlení Lounského divadlení vychází již od roku 2006, letos s celkovým nákladem 260 kusů.

